

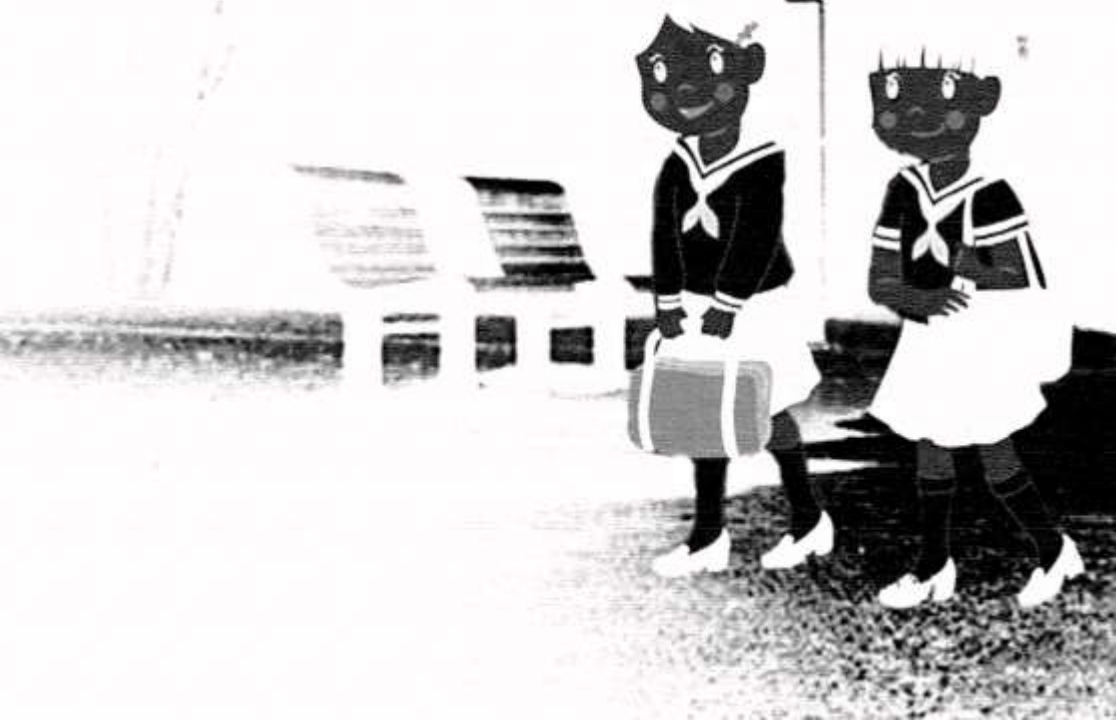
Bogdan Silaghi

Stele Cazatoare

Bogdan Silaghi

Stele Cazanatoare

- Bună dimineața!
- Bună dimineața, doamna Mihaela Ciocan!
- Felicitări, aveți o fetiță perfect sănătoasă, și la fel de frumoasă ca dumneavoastră, să vă trăiască doamnă!
- Mulțumesc mult, domnule doctor Rareș.
- Soțul unde este? E în hol, pe scaun, a stat toată noaptea treaz cu sufletul la gură așteptând momentul acesta, dar de intrat nu poate, nefiind permis..
- Înțeleg domnule doctor.. dar de ieșit, eu pot să ies, măcar până la geam? are și el dreptul s-o vadă.. pe micuță..
- Sigur că da, când vă simțiți dumneavoastră în puteri, puteți ieși .. Apropo câți ani aveți doamna Ciocan?
- 27, domnule doctor și sunt la prima naștere, dar mă simt bine..
- Mulți înainte.. dar dumneavoastră , domnule doctor? 47 de primăveri, și fie între noi, mă simt puțin obosit, practic de douăzeci de ani această meserie, și credeți- mă.. lasă urme.
- Ce domeniu de activitate frecvențați dumneavoastră doamnă?
- Sunt profesoară.. de filosofie, la Universitate, am catedră de doar doi ani.
- V-ați născut în București? Nu, m-am născut la Botoșani, școala primară și gimnazială am terminat-o acolo, iar liceul și facultatea la București, domnule doctor.
- Acum vă las puțin să vă odihniți, după care puteți ieși să-i arătați minunăția soțului.
- Sigur am să plec chiar acum, n-am prea multă răbdare..
- Bună dragostea mea! Cât de emoționat sunt, să vă zăresc pe amândouă, idee n-ai..
- E frumoasă, Ionele, e chiar foarte frumoasă, seamănă mult cu tine, Ionele, îți spun sincer.
- Așa e, n-o dau pe toate stelele de pe cer, Mihaela, e însăși ea o stea din carul mare, să știi.

- Când veniți acasă? Păi nu știu exact, cred totuși în două trei zile, Ionele.

- Te-ai gândit la un nume pentru iubirea noastră?

Da, rămâne Ioana, ca să avem dublă sărbătoare de sfântul Ioan, și până la urmă e un nume frumos.

- Așa m-am gândit și eu să ști.. mă simt teribil de obosit, dar fericit însă că v-am văzut, bine sănătoase, e timpul pentru mine să plec, Mihaela, vă las să vă odihniți și eu mă retrag acasă, unde am să vă aștept cu brațele deschise și cu un buchet mastodont de flori.

Camera Ioanei e pregătită, și o așteaptă cu drag pe steaua noastră strălucitoare!

- Rămâne-ți cu bine, vă pup dulce, dulce, eu plec.

- Drum bun, Ionele și mulțumesc mult pentru sprijin, să ai grijă de tine, ne vedem acasă, pa.

Întorcându-mă în salon, cu Ioana-n brațe am simțit pentru prima dată-n viața mea ce înseamnă împlinirea, un soț iubitor, o fetiță frumoasă și sănătoasă, ce altceva mai mult își poate dori o femeie de la viață?

Acum plâng de fericire și aș dori să știe tot universul asta.. plâng de fericire!

Dragostea trece cu mult dincolo de persoana fizică a ființei iubite, găsindu-și sensul cel mai profund în ființa sa spirituală, în sine-le său lăuntric.

Fie că este sau nu prezentă, dragostea rămâne cheia universului.

Ajunse acasă, am avut parte de-o primire grandioasă, peste tot flori, baloane în camera Ioanei, tort muzică clasică, curățenie maximă, ce pot să spun.. tot ce-mi doream.

Zilele se scurg, și ne pregătim de botez.. Am închiriat un restaurant în parcul mare, foarte frumos cu multă zonă verde împrejur, invitați sunt mulți, o aștept chiar mâine dimineață la gara de nord, pe sora mea de la Botoșani, mulți prieteni din București, colegi, de catedră, va fi o petrecere frumoasă.

Slujba religioasă va avea loc la Catedrala Neamului, unde vor oficia doi preoți.

Nașă va fi Maria, o colegă de catedră de la universitate.

Cum m-am îngrășat puțin , după naștere, a fost nevoie de-o zi întreagă pentru a-mi găsi o costumație potrivită pentru eveniment.

Am găsit un costum frumos albastru, care m-a prins cel mai bine, eu fiind blondă, Ioanei i-am cumpărat hăinuțe roșii, albastre și verzi.

A, fost un botez reușit, urmat de masa la restaurant , bucate au fost pe săturate, muzică decentă, cucoanele bine aranjate, dar marea surpriză le-am oferit-o invitând un grup de adolescenți, fete și băieți de la pro dans sportiv, care au întreținut atmosfera pe tot parcursul distracției.

Ioana a primit multe cadouri, de la bani până la hăinuțe, și jucării din pluș.

În biserică a plâns puțin, dar la petrecerea de apoi a zâmbit și ea.

Acum că totul s-a încheiat cu bine, și ca totul s-a liniștit, mă simt și eu liniștită și așezată la locul meu, împreună cu un soț grijuliu și o stea de pe cer.. În curând mă voi întoarce la catedră .. sincer îmi este dor de atmosfera din universitate de colegii de cancelarie și de ce nu, de studenții avizi după noi cunoștințe.

Soțul , fiind avocat de profesie și-a reluat lucrul în barou, așa că am rămas singură cu Ioana, și doar o mamă care a trecut știe ce înseamnă să ai grijă douăzeci și patru din douăzeci și patru de un nou născut.

E o muncă de titan, dar nu mă plâng pentru că mi-am asumat responsabilitatea de-a aplatiza această frumusețe mică.

Având unele cunoștințe în domeniul medical m-am asigurat că Ioana are la dispoziție toate produsele dermatologice, de care un copil are nevoie, pudră, șampon, săpun toate testate dermatologic.

Nu-i doresc ca să-i lipsească nimic, orice naștere trebuie să vină în scop nobil.

- Ionele, iubirea mea, mă simt atât de obosită, și aș dori o vacanță la munte, dacă se poate?

- Sigur, dragostea mea, îmi iau o zi liberă de la barou și mergem cu toții la munte.

Când totul era pregătit bagaje, bilete, rezervări, Ionel primește un telefon de la un client important, care l-a rugat să-l reprezinte într-un proces important vineri dimineața, așa că a trebuit să amânăm excursia programată cu atâta entuziasm.

Ionel nu putea refuza reprezentarea unui vechi client.

Cu această obtuzitate, am intrat și eu ca multă lume într-o cădere depresivă.

De atunci am luat frigiderul în brațe, și într-o secundă rămâne imaculat, și așa am luat câteva kilograme în plus.

Între timp mă ocup cu aceeași pasiune de Ioana care crește văzând cu ochii, are deja o lună și jumătate.

Peste zi, pe lângă bucate, vorbesc enorm la telefon, ba cu părinții la Botoșani, ba cu sora mea care este stabilită la Iași, sau cu, colegile de la catedra Universității, unde urmează să mă întorc, cât de curând.

Deși am concediu de maternitate douăsprezece luni, am făcut o cerere pentru toamna aceasta, deoarece simt cum profesia mă cheamă-n fiecare zi la ea.

Tergiversarea excursiei a durat două săptămâni, după care am plecat spre Poiana Brașov, dacă la București erau zile caniculare, aici am găsit un timp răcoros undeva pe la 17 grade, ceea ce e tocmai bine pentru o lectură, am adus câteva cărți cu mine .. și pentru o plimbare de-a lungul văii.

Pe lângă lectură, Balzac, Proust, și plimbări, am încercat să fac dragoste cu soțul meu, dar spre surprinderea mea, am fost repudiată pe motiv de oboseală din partea lui, am dat să înțeleg, ultimele săptămâni, au fost foarte solicitante pentru ambii.

Dar eu cred că nu doar acesta este motivul, ci faptul că m-am

Îngrășat eu, și nu mai sunt atractivă din punct de vedere sexual. Menționez că n-am avut parte de dragoste în ultimele șase luni și sunt puțin avidă, dar de înșelat eu nu pot să-mi înșel soțul. Ionele crezi că m-am îngrășat? -Și nu mai sunt atractivă pentru tine? Îmi cer scuze..

- Nu, mă simt doar obosit dragostea mea , nicidecum, tu știi că orice s-ar întâmpla pentru mine, vei fi mereu cea mai frumoasă.. .după naștere orice femeie suferă o mică depresie, dar atractivă tu vei fi mereu..

- Îți mulțumesc, pentru suport, Ionele contează mult pentru mine, să știi...

Seara înainte de culcare, am stat singură pe fotoliul din balconul hotelului și meditănd asupra faptului consumat am realizat că încet acea flacără care durează un timp într-o relație, sunt căsătorită de trei ani, dispăre și apare acea mască tacită și profesională.

Apoi toată energia se mută pe creșterea copiilor și educația lor.

Viața e posibil să se condenseze câteodată în anumite fapte mici și devine atunci de zeci de mii de ori mai grea și mai intensă, ca de obicei, dar trece, toate trec!

La întoarcere s-a așternut o liniște de mormânt în mașină, nici eu, nici soțul, nu scoteam nici o vorbă, liniștea din când în când era întreruptă doar de Ioana, care ba plângea , ba râdea, dar totul era laconic.

Ajunși acasă, făcând un bilanț am ieșit bine din toată excursia aceasta, meditația și timpul vid pe care l-am avut au făcut toți banii.

Am realizat că odată ajunsă mămică tot universul se schimbă și dintr-o dată devii mai virulentă, încercând să înțelegi toate schimbările pe care virtutea de mamă le obligă, chiar și o răceală sau distanțare față de propriul soț, față de proprii părinți.

Totodată am constatat că nu mai consum atâtea bucate, și bucatele pot sta mai mult în frigider sau cămară odată cu

revenirea și meditația din excursie.

Soțul a ieșit pentru a face piața, eu mă ocup de Ioana schimbându-i scutecele, pe când aud telefonul sunând de mama focului..

- Salut, Mihaela.. ce faci? Cum a fost în excursie?

- Salut, Maria, bine mulțumesc, foarte bine chiar.

- Ne-am relaxat, prin plimbări, lectură , mersul zilnic până la izvor mi-a pus sângele în circulație, și am recăpătat pofta de somn chiar și la amiază.

- Mă bucur să aud toate acestea Mihaela.

- Tu ce mai faci Maria?

- Nu prea bine dragă, nu mă prea înțeleg cu Mihai, în ultima vreme, e irascibil de la orice ..

- Asta nu e bine Maria..

- Îmi este teamă de un divorț, Mihaela, în ultimele zile simt cum mă lasă toate puterile.. eu îl iubesc mult pe Mihai , dar nici în tensiunea aceasta nu pot să stau zilnic..

- Oricum mai vedem, te invit într-o zi la mine, Mihaela, vino și cu Ioana, îmi este dor de ea.

- Sigur, Maria ai grijă de tine, te pup, pa

- Și eu, pa! Nu bine am închis telefonul și am auzit ușa, era Ionel întors de la cumpărături, dar parcă dintr-o dată era acel Ionel pe care-l știam , zâmbăreț, vesel, pus pe vorbă..

- Bună dragostea mea!

- Bună, iubite!

- Ce faci?

- Uite, tocmai am vorbit cu Maria la telefon, și să știi că nu se prea înțelege cu Mihai..

- Îmi pare rău să aud așa ceva, se părea că totul decurge de minune între ei , se înțelegeau foarte bine. Da, și pentru mine e o surpriză, dar în ziua de azi, lumea se ceartă de la orice.

- Așa este, multă lume divorțează, dar sentimentul omului nu poate să-l judece nimeni.

- Ioana ce mai face?

Doarme ca o pisică, toarce frumos.

- Am cumpărat de toate, ți-am cumpărat și ție înghețată și ceva dulciuri, știu că-ți plac mult!

- Mulțumesc pentru că te-ai gândit la mine , apreciez mult, acum încet dă-mi voie să pregătesc cina, până tu a-i să te schimbi, încerc și eu să gătesc ceva.. iar la final vom avea și desert.

-Ok, mă duc să-mi pun ceva lejer, iar până gătești tu la bucătărie, eu mă uit puțin la televizor, îmi este dor de-o știre bună!

După ce am servit cina, ne-am uitat puțin la un film romantic.. în acel moment mi s-a declanșat un puternic libido, dar n-am dorit să fiu din nou respinsă, și am adormit cu dorința în gând.

Dimineața pe când Ionel se pregătea să meargă la barou, eu tocmai trezindu-mă , am observat că toată lenjeria de pat este umedă tare, probabil de la visele frumoase pe care le-am avut!

Visele în general rezumă dorințe neîmplinite, ele pot să apară sub orice formă, dar la final ele rămân doleanțe himerice și chiar efemere.

Ioana s-a trezit și ea, trebuie s-o schimb, și să încerc a-i face băiță, pentru prima oră! Luând micul dejun, telefonul a început să sune cu insistență..

- Alo, da.. sunt Tina, ce faci? cum a fost la munte? dacă nu te rețin din vreo activitate!

- Nu, liniștită, poți să stai Tina, tocmai am terminat cu Ioana și luam micul dejun.. nu e nici un deranj.

Cât despre excursie, a fost frumos, plimbări în aer liber și multe meditații, plus apa de izvor care a făcut minuni, Tina.

- Tu ce mai faci, mamaie, tataie?

- Suntem cu toți bine, și te așteptăm acasă, într-o mică vacanță împreună cu soțul și fiica cea scumpă ca o stea de pe cer..

Sigur, v-am promis că în două trei săptămâni am să dau o fugă

până acasă, sincer Tina îmi este așa de dor de casă, întrucât câteodată îmi vine să merg pe jos!

- Te așteptăm, să ai grijă de tine, Mihaela , să-i transmiți soțului multă sănătate din partea noastră, pupici Ioanei și numai bine la toată lumea.

- Mulțumesc, Tina și eu vă pup și să aveți grijă de voi .. pupici pentru mamaie, tataie.

- Pa Tina, la reuzire! La câteva zile după, primesc un telefon de la Maria, care mă invită la ceva dulce, în oraș! Accept cu plăcere, ba mai mult o iau și pe Ioana cu mine

Mariei, îi făcu mare plăcere s-o revadă și primele minute ale întâlnirii noastre au fost dedicate Ioanei, după care am intrat ambele în miezul problemei.

- Maria ce mai faci? Ce să zic, Mihaela pe la universitate, în oraș.. dar, tu?

- Eu bine, toată ziua i-o dedic Ioanei , seara cu Ionel la o vorbă , la un film..

- Îți merge bine Mihaela să știi! - Nu mă pot plânge, Maria.. tu cum ești?

- Am depus actele de divorț, Mihaela, sunt cu moralul la pământ, cred că în curând am să frecventez un psihiatru Mihaela..

- Îmi pare nespus de rău să aud una ca aceasta Maria, dar chiar nu se mai putea face nimic?

- Nu, nu se mai putea absolut nimic, tensiunea atinsese cote insuportabile între noi, se pare că nu eram făcuți unul pentru celălalt, dar vezi tu Mihaela, toate relațiile încep frumos și se termină tragic!

- Asta așa e..

- Mama de la bun început, mi-a spus că Mihai ne e de mine, eu sunt mai liniștită iar el are o energie pe care eu n-o pot duce la bun sfârșit! Apoi mai este și impulsiv, iar acest lucru se transformă într-o violență verbală uneori, să știi Mihaela! Cât de mult se poate schimba o persoană, Maria, de la zâmbete și

bună voință în public, la sictir și violență între patru pereți..

- Câteodată cu toții și cu toate purtăm o mască, dar în fața celor dragi ar trebui s-o lăsăm îndărăt.

- Îmi pare rău Maria, tu ești o doamnă și meriți mai mult de la viață, sunt sigură că într-o bună zi îți vei găsi persoana care să te merite, și să te aprecieze la adevăratul potențial, Maria!

- Mulțumesc pentru încurajări, Mihaela, mulțumesc mult. Și așa m-am despărțit de Maria, cu promisiunea să ne reuзим curând la telefon, în drum spre casă mă întâlnesc cu Oana.. - Îmi pare bine să te revăd! Ce mai este nou pe la universitate Oana?

- Toate bune, s-a sfârșit un nou an , puțin obositor, multe restanțe nu sunt, ne pregătim pentru octombrie când va începe un altul..

- Tu ce mai faci Mihaela? Bine , toată ziua mi-o petrec cu Ioana, pe acasă și pentru moment am crezut că mă voi întoarce în octombrie la catedră, dar la o discuție mai profundă cu soțul am amânat pentru anul viitor, când o vom putea duce pe Ioana la creșă.

- E foarte frumoasă, Mihaela, să-ți trăiască și să fie sănătoasă..

- Mulțumesc Oana, mulțumesc mult! Ce să zic Mihaela, te aștept la universitate, colegii mai întreabă de tine.

- Cu siguranță că într-o zi am să trec! Pa, Oana.

Ajunsa acasă, pregătindu-mă de cină, și așteptându-mi soțul mă gândeam că sunt totuși norocoasă, mi-am găsit sensul vieții care reprezintă dragostea și profesia și sper ca Ioana într-o bună zi să aibă aceeași liniște sufletească pe care o am eu acum!

Cina e gata așteptam din clipă-n clipă să sosească soțul, chiar sunt puțin îngrijorată, și în câteva minute dacă nu apare am să-l sun.

Trecuse câtva timp și încercai să-l sun, dar avea telefonul închis, eram din ce în ce mai îngrijorată, când deodată aud ușa

dormitorului, era Ionel.. .

- Bună, dragostea mea îmi cer scuze am foarte obosit , am ajuns mai repede și m-am pus la somnul de amiază, dar cred că l-am depășit și e spre seară..

- Tocmai te-am sunat, eram foarte îngrijorată de lipsa ta, și și totodată cina este gata.

Îmi cer scuze Mihaela, pentru această obtuzitate.. Ce-ai mai făcut astăzi ?

- Am ieșit la cumpărături, și am fost la un suc cu nașa Maria...

- Cu Maria! ce mai face? -A divorțat săraca, nu se înțelegea în ultima vreme deloc cu soțul, acesta din urmă devenise extrem de violent, o bătea Ionele, înțelegi nu se mai putea..

- Îmi pare rău să aud așa ceva, Mihaela... dar Maria este o doamnă și sunt sigur că va găsi un bărbat pe măsura ei! Asta i-am zis și eu astăzi, dar ea nu părea prea încrezătoare în forțele ei..

- Dacă se simte prost transmite-i că suntem alături de ea, și că poate conta pe noi când dorește să- și descarce sufletul, noi vom fi aici pentru ea.

- De ce Ionele aproape orice căsnicie începe foarte frumos, minunat aș spune, și se încheie tragic?

- Așa este, cred că pe parcurs cei doi își dau seama că nu sunt compatibili, și încep să intre la întrebări apar între ei distorsiuni și inevitabil divorțul.

- Știi Mihaela, cu ceea ce ai fost încărcat sau încărcată în perioada infantilă, cu aceea vei merge toată viața, e un argument irefutabil pentru a nu repeta greșelile care s-au făcut în educația pe care am primit-o noi, cu educația pe care o vom da noi Ioanei.

- Crede- mă am coșmaruri în această privință Mihaela.. cum că nu vom fi părinți buni, moderni, și că mai târziu ea ar avea de suferit din această cauză!

- Fi și tu puțin mai optimist, Ionele, ne vom da toată silința pentru a o scăpa de suferință, tu știi asta! - Și mai apoi e posibil pe parcurs să mai apară un frățior, o surioară.. cine știe? Sunt și eu de acord că la o familie balanța ar putea-o echilibra doi copii! Unul sau una s-ar simți prea stingheră, când noi am fi plecați.! Apropo Mihaela, Ioana fată fiind spre trei ani va căuta dragostea și atenția specială a tatălui...știi e complexul lui Oedip, de tine e puțin probabil Mihaela, dar cred că se va distanța puțin, cel dintâi sentiment va fi pentru persoana de sex opus ei, cu care la minte ei de copilă visează la o căsătorie infantilă! Fata are nevoie să se simtă acceptată de tată, privită cu admirație și dragoste iar tu Mihaela, te vei preface pentru a nu umbri această relație.

- Știi Ionele așa e, dar Ioana trebuie să știe la rândul ei că tu o iubești mult, dar nu vei fi niciodată cu adevărat soțul ei, asta trebuie să conștientizeze încet, cu timpul și ea.

Este o perioadă plină de iluzii, dar care se poate termina cu mari deziluzii, cu toții am experimentat-o dar oare am învățat ceva Ionele?

- Nu multă lume se concentrează din nefericire pe educația sexuală infantilă iar această dezinteresare poate lăsa sechele grave în dezvoltarea ulterioară a copilului și transformarea lui în adult! - Știi ce apreciez la sentimentul unui copil, Ionele? - Apreciez enorm sinceritatea lui, de aceea se spune că un copil nu poate minți.. încă nu poartă acea mască profesională, pe care și-o va pune mai târziu.

- Totuși această descoperire a sentimentului de iubire, va fi pentru noi o ocazie de ai vorbi copilului despre iubire și respect față de celălalt.

- Sunt lucruri după cum vezi Mihaela pe care multă lume le consideră tabu, chiar și în familia mea n-am auzit niciodată vorbindu-se despre sexualitatea infantilă, și crede-mă că nu mi-a fost ușor să trec peste.. ba dimpotrivă poate cauza unele tulburări patologice.

- Mă bucur că am deschis o asemenea discuție cu impact direct asupra creșterii copiilor.

- Am lacrimi în obraz, Ionele!.. Lacrimile pot fi culese Mihaela doar de aceia care au semănat iubire.

- Eu toată viața mea am semănat sentiment, Ionele, dar de primit am primit mult mai puțin decât am oferit.. - Câteodată Mihaela trebuie să facem sacrificii, iar iubirea este sacrificiul suprem.

- Tinerii din ziua de azi nu cunosc această noțiune, de aceea societățile s-au degradat în asemenea fel, astăzi primează doar vanitatea și dorința de putere.

- Așa, e, dar vezi tu iubitele, voința asta de putere trebuie dublată de inteligență și pecuniar, fără e mai greu de obținut de aceea mulți dintre tineri se află în aporie.

Spiritul e compus din trei facultăți. Sentiment, inteligență și ultima voința, ei practic refuză să înțeleagă că doar voința nu e suficientă, pentru a obține ceva de la viață! În fond și la urma urmei noi trebuie să oferim ceva vieții și nu invers, șă așteptăm ca ea să ne ofere ceva, înțelegi Ionele?

După toată discuția aceasta, am adormit mai bine chiar decât Ioana, am avut vise atât de plăcute, întrucât îmi este greu să le descriu..

Dar ce reprezintă un vis? Din punctul meu de vedere orice vis reprezintă o dorință nesatisfăcută și cred că lumea întreagă e plină de visători ca mine.

Dimineața m-am ocupat de Ioana, tot ce reprezintă un bebe, Ionel era deja plecat pe când m-am trezit, așa de adânc am adormit, întrucât n-am auzit nici zgomotul ușilor, sunatul ceasului, lucruri pe care într-o zi normală cum sunt majoritatea într-un an le aud și mă trezesc instantaneu.

Dar o discuție la nivelul pe care am făcut-o noi aseară, intră mult în sufletul omului și coboară până la cea mai joasă treaptă, atingând coarda cea mai sensibilă a spiritului, în speță sentimentul, iar pentru asta omul e gata să sacrifice totul.

Acum mă simt împlinită din punct de vedere spiritual , pentru o întrevedere cu familia la Botoșani, cu părinții care sunt puțin bolnavi, cu sora mea Tina, cumnatul Marian, mă așteaptă discuții interminabile, și cred că sunt pregătită pentru a le face față.

Este în totdeauna o plăcere ca să revezi locurile natale, plaiul unde ai făcut primii pași în viață, unde primii fluturi au apărut în stomacul tău, unde sentimentul a luat ființă, toate amintirile te copleșesc, îți revin în față val vârtej, totul e roz, dar vine un moment dat când, ce e prea mult strică..

Așa, și în cazul meu când mă văd față în față cu cinci șase persoane dragi mie de altfel, dar când cu toți mă bombardează cu întrebări unele binevenite, altele obtuze , simt că dintr-o dată mă acoperă o tristețe și o oboseală mentală vine înspre mine inexorabilă, sunt obligată să schimb polii de atracție înspre altcineva de la masă, dar așa e când îți vezi copiii o dată pe an sau maxim de două ori, fiind plecată departe, cum să n-o asaltezi cu întrebări, căldură, compasiune, chiar dacă fără să-ți dai seama exagerezi.. Chiar și o dragoste apăsătoare filială, poate fi nocivă uneori!

Anul acesta spre norocul meu , o am pe Ioana, steaua de pe cer, o voi duce cu mine la Botoșani, unde toată atenția , sunt sigură va fi mutată asupra ei, e o scumpă, așa că cel puțin sper eu, a nu fi asaltată din toate părțile de toată lumea și voi avea un răgaz de meditație, pentru că meditația dintotdeauna a făcut un aranjament bun la interior, și a pus piatră cu piatră la ataraxia vieții!

Timpul s-a scurs și uite așa a venit ziua în care pornesc la drum, pentru a-mi vizita părinții la Botoșani, pregătirile au fost îndelungi și minuțioase pe lângă bagajele mele, trebuie să mă gândesc și la lucrurile Ioanei! Când totul a fost împachetat le-am coborât la mașină, și așa a început prima mea aventură alături de Ioana, fiind în decursul săptămânii, soțul n-a putut onora invitația, așa că am fost nevoită să merg acompaniată de

această mică frumusețe.

Înainte, de a porni, am verificat toate bagajele cu fobia de a nu uita ceva, și presimțirea s-a adeverit, am uitat cadourile pentru cei dragi, erau gata împachetate puse pe fotoliul din camera Ioanei dar în graba de-a nu uita ceva din lucrurile personale,

le-am uitat pe cele mai importante, dar mai bine mai târziu decât niciodată...

După zece ore de mers cu mașina, cu două popasuri, am ajuns în sfârșit acasă... acasă acolo unde e cel mai bine, că doar nicăieri nu e ca la mama acasă, pot spune mai apăsător că am ajuns la cămin, acolo unde faci primii pași în viață poți să-l denumești cămin, cu toată căldura am fost întâmpinate la scară de către părinți, iar de fiecare dată se întâmplă același lucru, aiudoma și astăzi.. lacrimile sunt primele semne vizibile la intersectarea noastră, lacrimile aceste alibiuri ale verității, lacrimile care nu mint niciodată.

- Sărut mâna mamă, sărut mâna tată.. Tina.. Mihaela de când te așteptăm să vii, toată noaptea n-am putut dormi din cauza aceasta, oare ai să ajungi cu bine, Ioana se va simți bine în mașină atâtea ore?

- Da, tată totul a decurs cu bine, Ioana a dormit majoritatea drumului, deși are doar cinci luni e o fetiță cuminte și liniștită..

- Suntem morți de nerăbdare s-o vedem Mihaela dar sunt sigură că e la fel de frumoasă ca și tine.

- Așa e Tina, eu mereu o compar cu o stea de pe cer.. Să știi, Mihaela că e o comparație reușită!

- Ioana e atât de frumoasă, întrucât ai zice că e o păpușă Barbie, nu alta...

- Mulțumesc mult, vă iubesc pe toți, voi știți asta, sunt zile în care ard de nerăbdare să mă întorc acasă, dar familia, profesia fac ca toate doleanțele să se suprimă ca un castel de nisip!

- Apropo v-am adus ca de obicei ceva cadouri pentru toți..

- Mulțumim Mihaela dar nu trebuia ca să te deranjezi prea tare pentru noi..

- Cum să n-o fac mamă, e prima grijă când împachetez bagajele, să nu uit de unde am plecat! - Și noi avem Mihaela un cadou imens pentru Ioana, ne-am gândit la viitor și i-am cumpărat niște hăinuțe, pantofiori și câteva produse dermatologice testate pentru uzul ei personal

- Vă mulțumesc din suflet mamă că v-ați gândit la ea!

- Ce mai este nou pe acasă, mamă?

- Tina, cum arată orașul? s-a mai amenajat ceva în special zone verzi pentru copii?

- Multe, într-un oraș de provincie nu sunt, dar ceva spații verzi s-au făcut, poate mergem în zilele următoare într-un asemenea parc cu Ioana, sunt familii cu copii la plimbare, la carusele mici pentru copii, să știi Mihaela că am văzut câteva!

- Tocmai de aceea am întrebat, Tina, ca să știu, dacă și unde am să ies cu Ioana la plimbarea și relaxarea zilnică.

- Veniți cu toții la masă, am pregătit ceva delicios, ca la mama acasă, haide Mihaela, fetița mea cea scumpă, aș dori ca momentele când suntem cu toții la masă în familie să se repete zilnic, săptămânal sau lunar, dar știu că nu este posibil, de când ai venit Mihaela privirea mea stă lipită de Ioana, am văzut mulți copii la viața mea dar mai frumoasă copilă decât ea, nu prea am văzut, să fie doar sănătoasă, restul vine de la sine.

După amiază, am ieșit puțin la plimbare, era o zi frumoasă de toamnă, orașul nu-l mai văzusem de 8 - 9 luni aproximativ, îndeaproape, într-adevăr s-au construit câteva parcuri pentru copii și câteva spații verzi, dar după ce vii de la București, provincia ți se pare de mediul rural, așa cum o consideră și capitolinii! În oraș am recunoscut multe foste colege de gimnaziu, care la rândul lor plimbau cărucioare prin parcuri, mă bucur enorm când întâlnesc foste colege și le regăsesc bine sănătoase, cu familii, profesie de multe ori nu-mi vine să cred cum a putut trece timpul așa de repede, acum eram niște copile

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

